

Протягом двох років українці зробили більше, ніж за останні 20,

– наголосив Прем'єр-міністр України Микола Азаров в інтерв'ю 25 травня *Polskiemu Radiu*

Чотири довгі роки, виборовши 2007-го в Італії, Угорщини й Хорватії право на проведення чемпіонату Європи з футболу у 2012 році, Україна й Польща активно готувалися до змагань, щоб, урешті-решт, скористатися можливістю не лише показати світові свою здатність організовувати спортивні події такого масштабу, а й зосередити увагу провідних держав на регіоні Центрально-Східної Європи, країни якого давно виявляють неабияке зацікавлення футболом, хоча й не можуть похвалитися такими здобутками на полі, як західні команди. Тож основним завданням керівництва обох країн стало проведення Євро-2012 на високому європейському рівні.

Справді, протягом досить обмеженого періоду українці звели два стадіони, відкрили чотири аеропорти, поновили готельно-туристичну інфраструктуру, поставили на рейки високошвидкісні потяги. Хоча сума в 13,4 млрд. дол. США, витрачена країною на підготовку до Євро, стала величезною для її невеликого ВВП. На думку західних аналітиків, Україна ніколи повною мірою не відшкодує всіх витрат на підготовку до чемпіонату: навпаки, це ще збільшить державний борг і знизить здатність його обслуговування. Оскільки 5,3 млрд.

дол. США із загальної суми боргу у 11,9 млрд. вона має повернути іноземним донорам, надмірні витрати роблять український бюджет вразливим до найменших коливань на закордонних валютних біржах. Тим паче що в червні 2012 року Київ має сплатити 2 млрд. дол. боргу російському «VTB Capital» та 500 млн. дол. євробондів за відсутності угоди щодо нового траншу від МВФ. Адже витрачені на Євро-2012 кошти (із яких 6,6 млрд. – із державної скарбниці) навряд чи допоможуть поліпшити не надто привабливий інвестиційний клімат нашої держави. А це насамперед позначиться на рівні життя й добробуту

пересічного громадянина, котрий, сплачуючи податки, змушений буде віддати в середньому 82 дол. США податку за організацію і проведення змагань.

Однак рекорд державних витрат побила все-таки не Україна, а її партнерка. За словами голови Місцевого організаційного комітету «Євро-2012 Польща», віце-президента Польського футбольного союзу Адама Ольковича, його країна сплатила за підготовку чемпіонату вдсятеро більшу суму, аніж Україна, залишивши «на футбольних полях» 35,6 млрд. дол. США. Витрати ж обох країн узгалі встановили абсолютний рекорд за всю історію проведення європей-

Актуальність, як молодість: минає швидко

Близнюків Славека та Славка обрали офіційним талісманом європейського футбольного чемпіонату понад півтора року тому. Вони прийшли на зміну Тріксу та Фліксу – легальному талісману Євро-2008, що проходив у Австрії та Швейцарії.

Нинішня парочка футболістів дістала імена внаслідок 56-відсоткової перемоги в голосуванні 39233 чоловік. Вдягнені хлопці у форму національних кольорів країн, що приймають чемпіонат: червоно-білий та синьо-жовтий. Панківські хаєри пофарбовано аналогічно.

Напередодні Євро-2012 м'які ляльки Славека та Славка, їхні портрети, магніти з їхніми зображеннями заповнили вітрини магазинів (тих, звісно, які одер-

жали право продавати офіційну символіку турніру). Опитування київських продавців, проведене нашим кореспондентом у переддень Євро, неабияк здивувало. Виявилось, що тандем Славека та Славка дуже популярний серед господарів і гостей чемпіонату. Чому це здалося несподіваним? Річ у тім, що тематичні сувеніри реалізуються за не дуже скромними цінами. Приміром, маленький шалик коштує майже 100 гривень, кепки – 200, футболки – 250–350, куртка – 500. А наші близнюки (ляльки) в мережі розповсюдження атрибутики Євро «тягнуть» на всі 400. На столичному речовому ринку китайці «віддають» Славека та Славка за 80 гривень, що також немало.

Залишається лише радити, що все це комусь потрібно, навіть попри те, що актуальність сувенірного краму мине, зойно Євро-2012 буде позаду.

Ніла ІВАНЕНКО.

ських футбольних чемпіонатів: Євро-2012 коштуватиме в 40 разів дорожче, ніж Євро-2008 (Австрія та Швейцарія витратили на його проведення лише 1,05 млрд. дол.), та в 10 разів дорожче, ніж Євро-2004, котрий був попереднім рекордсменом серед футбольних змагань за рівнем підготовчих витрат (його проведення обійшлося Португалії в 4,8 млрд. дол.). Хоча такі фантастичні суми можна легко виправдати, зважаючи на необхідну модернізацію інфраструктури, здійсненої в Україні й Польщі згідно зі стандартами УЄФА. Передусім це стосувалося побудови та реконструкції футбольних стадіонів, адже тільки НСК «Олімпійський» коштував організаторам близько 600 млн. дол. США. Найдорожчий стадіон Євро-2004

– «Portugal Dragon Stadium» – обійшовся Лісабону у 127 млн. дол., Австрія витратила 135 млн. на будівництво й реконструкцію всіх стадіонів, що мали забезпечити проведення матчів чемпіонату Європи з футболу 2008 року.

Проте вже сьогодні зрозуміло, що такі величезні витрати навряд чи «окупляться» величезним напливом футбольних фанатів. За різними підрахунками, матчі Євро-2012 в Україні відвідають від 800 тисяч до 1,2 мільйона туристів, котрі поповнять державну скарбницю всього-на-всього

на 1,2 млрд. євро. Близько 400 тисяч уболівальників мають приїхати до України, вже маючи на руках квитки, і майже стільки само – без квитків узагалі. За даними УЄФА, сьогодні продано практично всі наявні квитки на євроматчі. Однак станом на травень 2012 року вболівальникам усе ще пропонували близько 50 тисяч квитків, що є істотним показником для найпопулярнішого спорту в Європі. Тож невідомо, чи справді «у зв'язку з великим попитом» УЄФА виставить на продаж квитки на місця з обмеженою видимістю, котрі продаватимуться із 50-відсотковою знижкою.

По суті, зменшення туристичного руху до України сьогодні спричинене кількома істотними передумовами. По-

перше, європейці нарікають на «захмарні» ціни на проживання в готелях, що змусило фанів скоротити їхнє перебування в Україні до мінімуму чи взагалі залишитися вдома й переглядати телетрансляцію

матчів за участю улюблених команд. Справді, представники лише трьох команд-учасниць чемпіонату (України, Швеції та Франції) із 16 проживатимуть на території України під час його проведення та тренуватимуться на вітчизняних спортивних базах. За словами голови Державного агентства України з туризму та курортів Олени Шаповалової, всі вільні місця для проживання мають досить прийнятну ціну: в гуртожитках вона коливається від 6 до 83 євро за людину на добу, в готелях без категорії – від 9 до 98 євро, в готелях третьої категорії – від 30 до 209 євро і в готелях четвертої категорії – від 50 до 211 євро. Згідно з повідомленнями західних ЗМІ, м'яко кажучи, нечесним здається те, що під час проведення змагань студенти, котрі зазвичай проживають у гуртожитках на території міст, що приймають єврочемпіонат, мусять продовжувати сплачувати ренту за власні кімнати в розмірі майже 16 дол. США на місяць, отримуючи при цьому близько 100 дол. стипендії. Адже під час проведення Євро ціни на проживання у тих самих кімнатах сягнуть 100 євро на добу, тоді як винайти квартиру можна буде щонайменше за 250 євро.

По-друге, толерантні європейці переймаються кампанією, розгор-

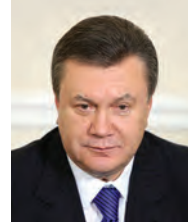
The New York Times

2 травня 2012 року

«Прогнозують, що це (Євро-2012. – Ред.) стане моментом триумфу для України. Вона буде першою пострадянською країною, котра прийматиме чемпіонат Європи з футболу, – досягнення, яке вважається її лідерами показовим у питаннях відходу від авторитарного минулого й сприйняття західних цінностей».

нутою в деяких британських ЗМІ, з приводу нібито расистського поводження українських фанатів з іноземцями. «МЗС України глибоко стурбоване дискредитацією нашої держави, яку розгорнуто в деяких британських ЗМІ навколо нібито расистських проявів в Україні. Нещодавно я спілкувався з радником-посланником Британського посольства і йшлося, навпаки, про те, як забезпечити українців від британських фанів, які є найагресивнішими, найнетолерантнішими і найбільше расистськи налаштованими з усіх фанів Європи», – зауважив директор департаменту інформаційної політи-

сказано!

«Ми не повинні створювати жодних проблем Європі та Росії. Навпаки, ми маємо створити умови для руху товарів та капіталів, адже Україна є

економічно розвиненою країною, співпраця з якою вигідна і Європі, і Росії. Євроінтеграція нашої держави – не тема «вступу до елітного клубу», а насамперед наше домашнє завдання», – зазначив Президент України Віктор Янукович під час виступу на пленарному засіданні Регіонального саміту Всесвітнього економічного форуму на тему «Майбутнє європейської інтеграції» у Стамбулі 5 червня 2012 року. «Питання розширення Європейського Союзу сьогодні є непопулярним серед країн-членів організації: відтак це загальмувало рух до Євросоюзу і України, й Туреччини. Це помилкове рішення, хоча пауза, яка зараз триває, можливо, піде на користь Україні та Європі. Якщо ж Україна наразі не може йти до Європи, ми повинні самі «створювати Європу» у своїй державі», – зауважив Президент.

SPIEGEL ONLINE

23 травня 2012 року

«Чемпіонат Європи з футболу 2012 року – перша вагома спортивна подія, котра відбудеться у Східній Європі від часу завершення «холодної війни». І цілком імовірно, що саме вона допоможе об'єднати Україну. Євро-2012 стане можливістю для країни досягти власної мети. Однак остання, відокремлена від основного осередку європейських держав зовнішнім кордоном Європейського Союзу, нещодавно самотужки відправила себе до «геополітичного офсайду»... Та навіть у ситуації, коли Київ усе ще залишається в європейській «залі очікування», населення країни, назва якої дослівно може бути розтлумачена як «на окраїні», дивиться далеко за межі її кордонів».

ки МЗС України Олег Волошин, виступаючи на брифінгу 29 травня 2012 року. За його словами, ця проблема є «надуманою й міфічною», оскільки спрямована суто на дискредитацію Євро-2012, України, а також усієї Східної Європи. Справді, незважаючи на всі недоліки демократичного розвитку, Україна плюралістичніша, а її населенню расистські настрої притаманні менше, ніж жителям, наприклад, її могутньої північної сусідки, котра переконала ФІФА доручити їй проведення світового чемпіонату з футболу 2018 року. Тож за відсутності позитивних відгуків у європейській пресі та нагнітанні расистських страхів багато фанів просто уникають поїздки до України. Тим паче що останнім часом тенденцією стала критика українських лідерів з боку європейських урядовців, котрі заявили про свій намір масово знехтувати проведення чемпіонату у зв'язку з ув'язненням экс-прем'єра України Юлії Тимошенко та судовою тяганиною, пов'язаною з іншими представниками опозиційних сил: по суті, спорт став заручником великої політики.

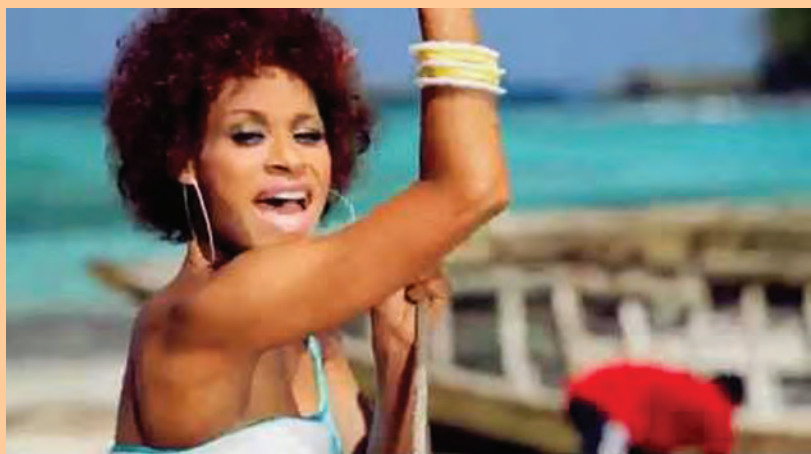
У своїй Резолюції 2012/2658 (RSP) щодо України від 24 травня 2012 року Європейський парламент «у той час, коли у червні 2012 року Україна спільно з Польщею приймають чемпіонат Європи з футболу; коли європейські високопосадов-

The Economist

5 травня 2012 року

«Велетенський стадіон «Олімпійський» в Києві, на реконструкцію якого було витрачено близько 600 млн. дол. США, став «монументом» української інтеграції до Європи. Саме на ньому відбудеться фінальний матч чемпіонату Європи з футболу. Але ще й досі незрозуміло, скільки європейських лідерів відвідають його, щоб підтримати Президента України Віктора Януковича, і чи стане Євро-2012 символом наближення України до Європи або, навпаки, підтвердить її ізоляцію.

...Та не все ще втрачено. Політично активні представники українського суспільства, неупереджена преса залишаються жвавими й непередбачуваними. Наступне значуще випробування для України очікується в жовтні, коли там відбудуться парламентські вибори».

Там, де нас нема (Запізнілі нотатки)

Баталії навколо створення та виконання офіційного гімну Євро-2012 завершилися його світовою презентацією в ефірі незадовго до відкриття чемпіонату.

Хоч які там перегони за пріоритетне право на виконання головної пісні турніру й влаштували українські поп-диви, а інтрига нейтралізувалася сама собою. Адже давно було відомо, що пальма першості – в руках темношкірої німецько-американської виконавиці *Oceana Mahlmann*.

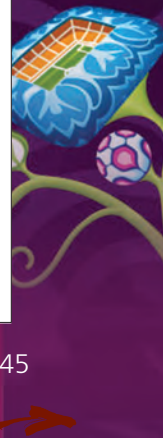
О, де ви були, вельмишановні наші Гайтана, Джамала і Руслана зі своїми гімнотворчими амбіціями, коли *Oceana* народжувала кліп на пісню *Endless summer* («Безкінечне літо»)? І чому, все-таки виконавши свої обіцянки щодо написання суперхіта для Євро, ви не переконали планетарну громадськість у найкращості саме ваших творінь? Джамала, яку перманентно відсувають на другий план і яка через це давно вже стала співачкою для вузького кола обраних, укотре залишилася в тіні. Гайтана, що загрожувала написанням як мінімум дюжини пісень для футбольного чемпіонату, цей стахановський план виконала не до кінця, перекинувшись раптом на підготовку до «Євробачення». Звісно, перша та друга події – гарні промови для будь-якого артиста, проте не кожне тендітне тільце витримає цю подвійну ношу піару. І, нарешті, Руслана: її кричалка «Давай грай!» – твір довершений з усіх поглядів – залишив би зарубіжних конкурентів далеко позаду, якби кліп на нього мав можливість чесно позмагатися.

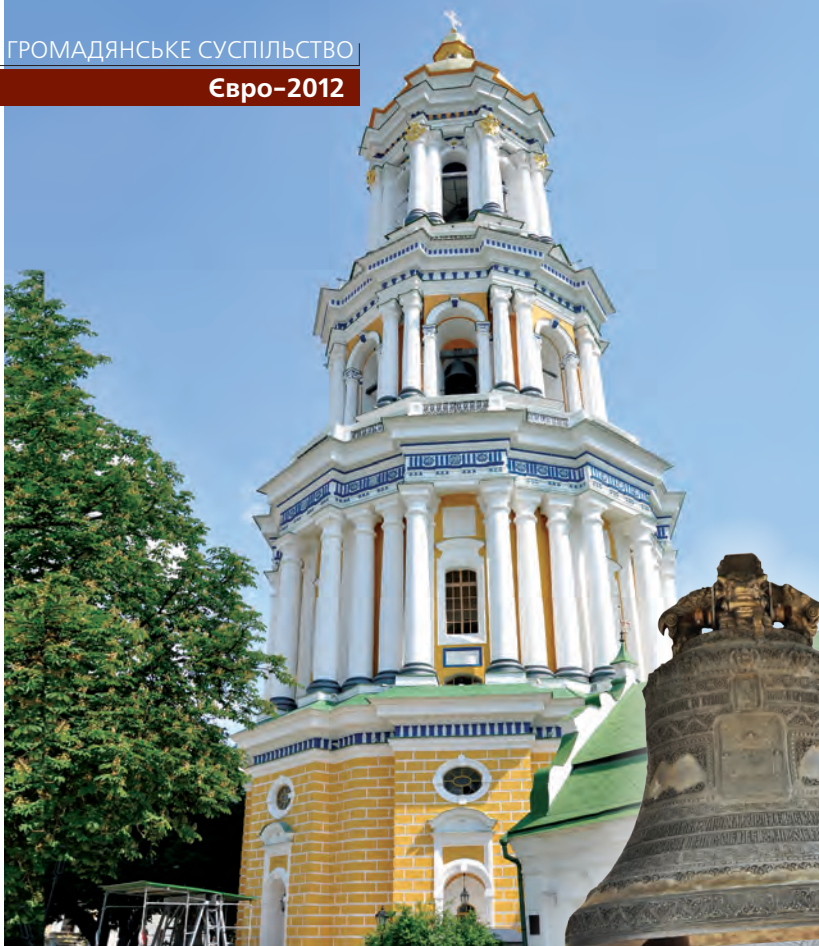
Приміром, з тим-таки відеороликом *Endless Summer* від пані *Oceana*. Хоча наврод чи хтось переплюнув би енергійну німкеню-американку у відтворенні певних ознак часу, в якому нині живе Європа. Кліп нафарширований автентикою океанського курорту. Коктейлі в барі під стріхою з листя рослин-екзотів. На пісочку під пальмами танцює гурт на кшталт тих, що комплектуються з місцевих аборигенів для глибшого занурення туристів у незнайомий етнос.

Мелодійний ряд простенький, як у вправах першокласника музшколи. Монтаж відеоверсії такий примітивний, ніби його «рубали» на старій фальцовальній машині. Швидко змінюють одна одну нехитрі картинки танців та футбольних пасів у виконанні Тимощука і Левандовськи. Режисер приковує увагу глядача до Палацу культури та науки – знаменитої сталінської висотки у Варшаві. Майже така сама шана – польському стадіону «Народовий», під стінами якого тривають знайомі нам гопанки. І прибалтійський Гданськ потрапляє до відеоряду, й архетипи якихось інших наших міст. Навіть Париж з Ейфелевою вежею сюди просочується. А де ж, власне, Україна? А, ось, нарешті: з'являється і миттю цежає столична велетенська жінка-монумент, що зі схилів Дніпра вітає гостей привітним змахом меча. Можливо, є в кліпі й інші свідчення української реальності. Та їм або присвячено доли секунди, або, напевно, їх уміщено у 25-й кадр.

Звісно, встановлювати справедливість постфактум – марна справа. Однак щось у душі, подібне до надокучливого щурика, шкребе, спонукає непокоїтися: в цивілізованій Європі є місце для всіх, навіть для тропічних танцюристів. А для нас?..

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

«Перлина Києва мого, дзвіниця лаврська»

Білою голубкою у небо лине перлина Києва – Велика лаврська дзвіниця. Восьмигранна чотириярусна башта, наче коштовний камінь, прикрашає зелені шати столиці на схилах блакитного Дніпра. Найвища з усіх дзвіниць в Україні, вона, мов той янгол-охоронець, береже місто від лихого часу. А тринадцять дзвонів, як дванадцять апостолів разом із Сином Божим, співають пісню пісень для мирян.

Велика лаврська дзвіниця, масштабна реставрація якої триває вже близько року, є доміантою всього комплексу Києво-Печерського монастиря. За цей час було зроблено чимало, зокрема виконано першочергові протиаварійні роботи, проведено додаткові інженерно-технічні та технологічні дослідження, а також відреставровано живопис на іконах барабана.

Кожний ярус лаврської дзвіниці має особливе оздоблення та спеціальне призначення. Перший – оброблено під «руст» – рельєфною кладкою з прямокутного каміння. У давнину тут містився лаврський архів. Другий – оздоблено 32 доричними колонами, розташованими між вісьмома вікнами; цей ярус слугував монастирською бібліотекою, що налічувала майже 30 тисяч книжок. Третій ярус, у якому живе «голос» святині, – тринадцять надзвичайних дзвонів, оточений 16 іонічними колонами. І, нарешті, четвертий ярус, обрамлений римсько-коринфськими колонами і увінчаний позолоченим куполом та хрестом, що наче шле всім своє благословення.

Найвищий ярус Великої лаврської дзвіниці нещодавно порадував своїх реставраторів надзвичайними відкриттями. Золоті двоголові орли, увінчані царськими коронами, та понад півметра фігурка янгола, вкрита сухозліткою, – такі надзвичайні знахідки виявили художники-реставратори наприкінці минулого року. На їхню думку, маленьке янголятко є не ким іншим, як охоронцем Києво-Печерської лаври, і було навмисне приховане від людських очей. Розташований у стінній ніші під самим куполом янгол-охоронець із розведеними рученятами дивиться на Успенський собор – головний соборний храм Києво-Печерської лаври. Він – наче своєрідний охоронець усієї святині.

У Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику запевняють, що всі фасадні роботи на дзвіниці завершили до початку футбольного свята. Тож золотокупольна, майже стометрова білосніжна красуня зможе не тільки здалеку зачарувувати гостей столиці, а й наповнювати серця відвідувачів благоговінням.

Гретта МАРАХОВСЬКА.
Фото Ольги ПРОКОПЧУК.

The Telegraph

27 травня 2012 року

«...Щойно змагання, котрі відбуватимуться в чотирьох українських містах, завершаться і фани знову повернуться додому, Україна в будь-якому разі заявить про себе як про новий європейський туристичний осередок.

Хоча, незважаючи на роки підготовчих робіт, приваблива туристична інфраструктура та засоби обслуговування було збудовано не тільки для того, щоб заохотити якомога більшу кількість фанів повернутися до України в майбутньому».

ці заявили, що не відвідають матчів, які відбудуться в Україні, хоча й не закликають до бойкоту матчів чемпіонату», ще раз нагадав Києву про «необхідність проведення всеосяжних реформ, які мають бути здійснені для того, щоб прокласти шлях для наближення України до європейських норм і стандартів», підкресливши, що «зближення України з ЄС має ґрунтуватися на її прихильності до європейських цінностей та своїх цінностей, наріжним каменем яких повинна бути незалежна судова система. Виловивши сподівання на успіх чемпіонату Європи з футболу 2012 року в Польщі та Україні, ЄП закликав європейських політиків, які хочуть відвідати матчі Євро-2012 в Україні, повідомити про свою обізнаність із політичною ситуацією в країні й віднайти можливості для відвідування політичних в'язнів, котрі перебувають у тюрмах, як приватним особам, а не як VIP-персонам.

Про «бойкот» матчів Євро-2012 в Україні заявили, зокрема, ав-

the guardian

28 травня 2012 року

«Деякі оглядачі переконані, що небезпеку расистського ставлення в Україні надзвичайно перебільшено. ... Два основні футбольні клуби країни – «Динамо» (Київ) та «Шахтар» (Донецьк) – регулярно мають у своєму складі п'ятьох-шістьох темношкірих гравців, котрі беруть участь у матчах як національної ліги, так і у виїзних європейських змаганнях. Вони не є об'єктом неважливого ставлення.

...Рішення УЄФА щодо проведення чемпіонату в Україні та Польщі мало довести, що ці країни змінилися після багаторічного перебування в тіні Москви».

стрійський та голландський уряди. Канцлер ФРН Ангела Меркель офіційно підтвердила інформацію про те, що не відвідуватиме Євромагачі в Україні, якщо ситуація навколо Ю. Тимошенко не зміниться. Голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу «не має наміру» відвідувати Україну під час чемпіонату Європи з футболу, якщо Україна не зробить необхідних кроків для вирішення всіх питань, пов'язаних з долею опозиційних лідерів. Комісар Євросоюзу з питань юстиції Вівіан Редінг також оголосила, що не поїде на церемонію відкриття Євро-2012.

«Ми ще не прийняли рішення... Не відбувся діалог, в якому хтось був би не згоден. Це був діалог, під час якого ми говорили про важливість футболу, про важливість для політиків бути політиками і необхідність працювати разом. Щоб побачити, що станеться в майбутньому, і не приймати рішення до того, коли це буде необхідно, не приймати рішення наперед до того, як щось трапиться. Тим більше, якщо у нас завтра відбудеться Рада з питань співробітництва», – окреслила рамки дискусії Високий представник ЄС з питань спільної зовнішньої та безпекової політики Кетрін Ештон напередодні конференції на тему «Україна та ЄС – яке майбутнє?», що відбулася в Європарламенті 16 травня 2012 року.

«Ми звертатимемося до Президента України Віктора Януковича з проханням «відкрити» європейське майбутнє народу та нації України», – зазначив міністр закордонних справ Швеції Карл Більдт, котрий вагався, чи підтримувати так званий бойкот європейського чемпіонату.

Хоча, не можна сказати, що Українська держава не намагається цього зробити. На час проведення чемпіонату вітчизняна влада запровадила тимчасовий безвізовий режим для представників ЄС, Швейцарії, Канади, Японії та США, котрі перебуватимуть на території України менш ніж 90 днів. Лише громадяни Хорватії, яка приєднається до ЄС 2013 року, повинні будуть оформити візи для в'їзду до України, хоча й на пільгових умовах. Тож, за словами директора турніру УЄФА Євро-2012 в Україні, керівника Місцевого організаційного комітету «Євро-2012 Україна» Маркіяна Лубківського, всі футбольні туристи не повинні хвилюватися, бо традиційна українська гостинність зможе компенсувати не лише недосконалу інфраструктуру чи мовні недоліки, а й усі перепони.

Андріївський не впізнати...

Гретта МАРАХОВСЬКА

За останній рік українська столиця пережила чимало змін, пов'язаних із головною футбольною подією року – чемпіонатом Європи з футболу Євро-2012. Одним з істотних перетворень стала реконструкція головної мистецької вулиці Києва – Андріївського узвозу.

3 жовтня минулого року, коли було прийнято рішення про реставрацію узвіз нагадував місце поховання культурної спадщини киян. Обшарпані будинки, розрита каналізація та сила-силенна будівельної техніки стали постійними жителями цього колись неповторного місця. Проте з плином часу узвіз почав боротися за своє життя, набиратися сил та відроджуватися. І вже з 3 червня, коли відбулося його врочисте відкриття, «дихає на повні груди». Ця довгоочікувана подія збрала чимало туристів та мешканців столиці, охочих долучитися до початку життя оновленого узвозу. З вітальним словом виступив голова Київської міської державної адміністрації Олександр Попов, йому вручили символічний ключ від Андріївського узвозу. Головна мистецька вулиця столиці – це передусім надбання киян та жителів цієї вулиці, котрі мусять самі вершити її долю, тому ключ передали голові органу самоврядування жителів вулиці Андріївський узвіз Віктору Хаматову.

За словами Олександра Попова, реконструкція Андріївського узвозу передбачалася у три етапи, для реалізації яких потрібно було 13 місяців. Але, не маючи в розпорядженні такого часу, завершеними на сьогодні можна вважати лише перші два етапи – ремонт інженерної мережі, реставрацію каналізаційних стоків, заміну бруківки, відновлення фасадів будинків, часткову реконструкцію Андріївської церкви, яка вже давно перебувала в аварійному стані. «Незважаючи на короткі терміни, роботу виконано якісно, – запевнив голова КМДА, – за що велика подяка робітникам». Окрім того, проект реконструкції Андріївського узвозу створювався спільно з учнями й дослідниками, і мав на меті знизити аварійність вулиці. На всі виконані ремонтні роботи було витрачено 45 мільйонів гривень. Наступний крок реконструкції передбачає ремонт будівель, що перебувають в аварійному стані, та завершення будівництва й відкриття Театру на Подолі.

Отож життя знову повернулося на історичну вулицю Києва, і митці з усіх куточків України, як і раніше, заповнили схили під Андріївською церквою та уздовж усього узвозу. Атмосфера таїнства наповнює повітря й легені шанувальників історії та мистецтва духом свободи й творчості.

Дати

13 червня
1892

120 років тому в Києві запущено перший електричний трамвай

Водночас це був перший електричний трамвай у всій Російській імперії. До речі: початок трамвайним лініям, що живляться електрикою, покладено 1881-го на шляховому відрізку між Берліном і Ліхтерфельдом.

Друге місто, де 1897 року відбувся прем'єрний виїзд цього транспортного засобу, – Катеринослав (нині Дніпропетровськ). А у Львові, що входив тоді до складу Австро-Угорщини, трамвайна лінія запрацювала 1894 року. Тамтешня система вирізняється вузькоколіїністю, що ріднить місто Лева з країнами Європи.

Після Другої світової війни на наших теренах (на відміну від цивілізованого Заходу, де цей транспорт шанували й шанують) розпочався занепад трамвайного руху. Тепер в українській столиці цей різновид пасажирського пересування – величезна рідкість. Орда автомобілістів, затори на дорогах зробили свою чорну справу. Трамвай викорінюється з київської реальності й поступається місцем автівкам, що розмножуються в геометричній прогресії.

О. К.

